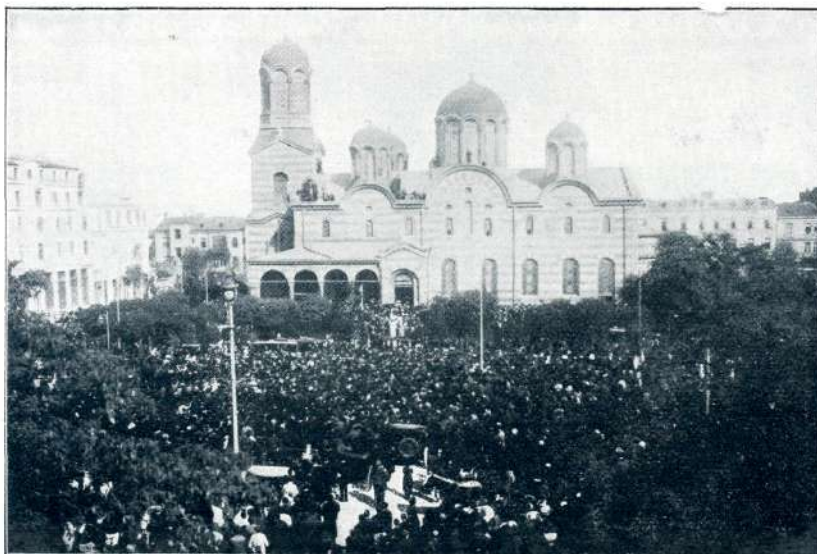

ZAHVALNA SLUŽBA BOŽJA PRED SOFIJSKO STOLNICO
PO BITKI PRI LJULE-BURGASU.

Koncert „Glasbene Matice“.

Koncertna sezona se je zopet pričela. Prvi koncert „Glasbene Matice“ dne 19. novembra je imel v pretežni večini simfonični značaj. Kot prva točka se je izvajal moj Scherzo za orkester. Sledil je Fran Lisztov prvi koncert za klavir in orkester v Es-duru, v katerem je kot solist nastopil naš koncertni pianist in učitelj „Glasbene Matice“, g. Anton Trost. Ta Lisztov koncert zahteva od pianista izredno tehniko. G. Trost je svojo partijo izborno obvladal in žel za svojo bodisi v celoti, bodisi v detajlih eksaktno in naravnost

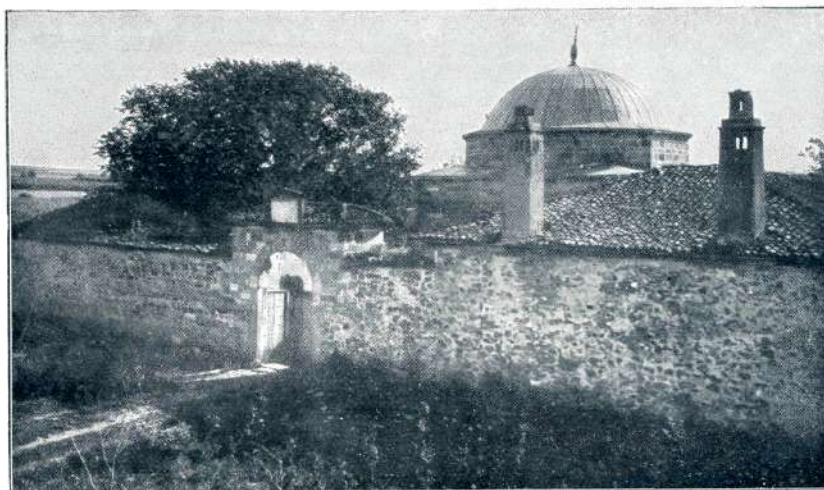
briljantno igro opravičeno pohvalo in občudovanje od strani občinstva. — G. Alfred Holy, harfenist dunajske dvorne opere, ki je bil naročen za ta koncert predvsem za to, da sodeluje pri treh s harfo opremljenih skladbah: Jerajevi „Lepi Vidi“, Lajovičevi „Gozdni samoti“ in dr. Schwabovi „Zlati kanglici“, je nastopil tudi samostojno in zaigral A. Rubinsteinovo skladbo „Kamenoj ostrov“ (Reves angéliques) op. X., št. 22., in svoj lasten komad „Pomladno veselje“. V g. Holyju smo brž spoznali velikega umetnika na harfo in imeli od komada do komada vedno bolj priliko diviti se njegovi krasni igri. Najlepše, kar je proizvajal, je bila pač tretja — neznana mi skladba, ki jo je na splošno željo navrgel. K. Jerajeva melodramska skladba „Lepa Vida“ za orkester k slovenski narodni pesmi o lepi Vidi, ki jo je ob spremljanju orkestra predaval

g. prof. dr. Pavel Grošelj, ni napravila — vsaj name ne — tistega vtisa, kot sem ga pričakoval. Skladba kot taka je sigurno dobro zamišljena in tudi v izpeljavi primerno pogodena, a ji žal ni mogoče kot taki vsekož natančno slediti; ker če paziš na predavatelja, ti uide glasba, če bi pa rad zasledoval glasbeni del, te moti predavatelj. Te vrste skladb pač ne moremo priporočati; bolje bi bilo zložiti ali samo simfonično pesnitev, nanašajočo se na tozadevni tekst, ali pa uporabiti k orkestru tudi zbor oziroma kak pevski solo. Zelo lepi in prikupljivi sta bili naslednji dve točki:

POGLED NA CARIGRAD Z ZLATEGA ROGA.

Ant. Lajovičeva „Gozdna samota“, triglasen ženski zbor s spremljevanjem orkestra in dr. A. Schwabova „Zlata kanglica“, mešani zbor z orkestrom. Lajovičeva „Gozdna samota“ je ljubkonežna, vseskozi romantično nadahnjena, v solidno modernih mejah se gibajoča skladba, pri kateri ima poleg zbora tudi orkester kot predstavljatelj gozdnega miljeja važno vlogo. Zdi se mi, da bi bil slog, ki se ga je g. Lajovic poslužil pri tej skladbi, vseč tudi tistim, ki se jim Lajovic splošno vidi pretežak in preveč tuj. Ženski zbor „Glasbene Matice“ je svojo nalogo pogodil prav častno. Še bolj pa se je večini občinstva dopadala dr. Schwabova „Zlata kanglica“, ki je pač nekaj zares domačega, svežega in ogrevajočega. G. skladatelj zna zadeti vedno take strune, ki najdejo odmeva. Tako tudi topot. Hvala leži mu bomo, če v dogledni bodočnosti obogati našo glasbeno literaturo zopet s kakim sličnim delom. Da je mešani zbor „Glasbene Matice“ skladbo kar najbolje zapel, mi ni treba poudarjati. Koncert se je zaključil z Anton Dvořakovo „Junaško pesmijo“ (Píseň Bohatýrská), simfonično pesnitvijo za veliki orkester,

NAGROBNÍ SPOMENIK SULTANA MURADA I. NA KOSOVEM POLJU.

op. III., ki jo je „Slov. Filharmonija“ pod izvrstnim vodstvom g. kapelnika P. Teplega izvajala s preciznostjo in navdušenjem. Obe pevski točki kakor tudi Jerajevo melodramsko skladbo je z znano spretnostjo vodil g. koncertni vodja Matej Hubad. Začetek letošnjih matičnih koncertov je torej že srečno za nami; upajmo in Bog daj, da se tudi prihodnji lepo obnesejo.

Stanko Premrl.

CERKEV SV. IRENE V CARIGRADU, IZPREMENJENA V SKLADIŠČE ZA OROŽJE.